

[Finansministeren.]

paa visse Omraader, dels almindelige Udgiftsstigninger paa andre Omraader, saa at man maa paaregne, at der vil fremkomme en ekstraordinær Belastning af Budgettet for indeværende Aar paa adskilligt over 100 Mill. Kr. Regeringen har anset det for nødvendigt, at man allerede nu sikrer sig Dækning for den Del af Udgifterne, der vedrører Militærvæsenet og det civile Luftværn, i hvert Fald i det allervæsentligste, og har derfor fremsat dets Forslag om midlertidige Ændringer i Forbrugsafgifterne, der er færdigbehandlet af Rigsdagen og paaregnes at medføre en Indtægtsforøgelse paa ca. 34 Mill. Kr., hvoraf dog Hovedparten først indgaar i det følgende Finansaar, dels Forslag til Lov om Forhøjelse af Indkomst- og Formueskatten til Staten for Skatteaaret 1939—40, der har været behandlet i det andet høje Ting og med enkelte Ændringer er tiltraadt der. Efter Beregningerne skulde Skatteforhøjelserne efter dette Forslag indbringe Midler til et Beløb af 47 Mill. Kr., hvoraf 32 Mill. Kr. falder paa Indkomsts-katten og 15 Mill. Kr. paa Formueskatten. Naar disse 47 Mill. Kr. lægges til de 34, som jeg nævnte vedrørende den indirekte Beskatning, kommer man op paa et Beløb, der i hvert Fald nærmer sig de 85 Mill. Kr. ekstraordinære Udgifter vedrørende Militærvæsenet og det civile Luftværn.

Det foreliggende Lovforslag gaar ud paa, at Indkomsts-katten til Staten for indeværende Skatteaar forhøjes med 40 pCt. af de ordinære Skattebeløb, saa at Forhøjelsen ikke beregnes paa den 15 pCt.s Forhøjelse, der er udskrevet i Forvejen til særlige Formaal. Forhøjelsen er dog begrænset saaledes, at den ikke skal opkræves af Skattebeløb paa under 5 Kr. aarlig, hvilket vil sige, at det laveste Beløb, der opkræves, er 2 Kr. helaarlig.

Det foreslaas ligeledes, at Formueskatten for indeværende Skatteaar forhøjes med 40 pCt. af det paalignede Beløb. Ogsaa her skal den Regel gælde, at Skattebeløb paa under 5 Kr. aarlig ikke gøres til Genstand for Forhøjelse.

De Begrænsninger, der ligger i, at de smaa Formuer og de smaa Indtægter holdes udenfor, vil i Tal betyde ikke saa lidt. Af et samlet Antal Indkomsts-katteydere paa 1 163 000 vil 550 000, altsaa rundt regnet Halvdelen, falde uden for Lovens Rammer, og for Formuens Vedkommende vil ca. 30 000 Skatteydere af et samlet Tal paa 177 000 blive fritaget for Forhøjelsen. Hvorledes Forhøjelsen

i øvrigt virker, vil fremgaa af de Bemærkninger, der ledsagede Lovforslaget ved dets Fremsættelse i det andet høje Ting, og jeg skal tillade mig at henvise til disse Bemærkninger.

Ifølge Lovforslaget skal efter de Regler, som foreslaas efter Behandlingen i Folketinget, Skatten for Selskaber, Foreninger og Dødsboer svares med det fulde helaarlige Beløb 1. December 1939 med 15. Januar 1940 som sidste rettidige Indbetalingsdag. For Personer deles Ekstraskatten derimod i to lige store Rater, af hvilke første Rate forfalder 1. December 1939 med 15. Januar 1940 som sidste rettidige Indbetalingsdag og den anden Rate 1. Februar 1940 med 3. Marts 1940 som sidste rettidige Indbetalingsdag.

For Københavns Vedkommende kommer de særlige Regler i den for København gældende kongelige Anordning til Anvendelse, dog saaledes, at Skatternes Forfaldstid bliver den samme som for det øvrige Land, hvorimod sidste Betalingsfrist efter de københavnske Regler vil blive 20. Januar for første Rate og 20. Februar for anden Rate.

Der er i Lovforslaget optaget en Bestemmelse om, at i Tilfælde, hvor en Skatteydere økonomiske Forhold efter Udløbet af det Regnskabsaar, der er lagt til Grund ved Ansættelsen til Statsskat for Aaret 1939—40, er blevet i særlig Grad forringet, f. Eks. paa Grund af Krigsforholdene, kan Finansministeren eftergive eller nedsætte Forhøjelsen. Der er jo i den almindelige Skattelov en Bestemmelse om, at Finansministeren under særlige Omstændigheder kan lempe Statsskatten, men jeg har anset det for rimeligt i det foreliggende Tilfælde at accentuere dette Forhold og ganske særligt at fremhæve, at saadanne Lempelser bør gives i de Tilfælde, hvor en Skatteydere Vilkaar er blevet i særlig Grad forringet paa Grund af Krigsforholdene.

Under Behandlingen i det andet høje Ting blev der af det der nedsatte Udvalg rettet den Henstilling til mig, at jeg ved kommende ekstraordinær Beskatning skulde optage Spørgsmaalet om Beskatning af Andelsselskaber, Brugsforeninger m. m. til Undersøgelse. Jeg har i det andet høje Ting erklæret at ville efterkomme denne Henstilling, og jeg har føjet til, at Undersøgelsen skulde blive foretaget i — som jeg udtrykte det — positiv Aand, det vil sige foretaget med den Bestræbelse for Øje at naa til et positivt Resultat i denne Sag.